

Tamil Nadu and Thailand: A Cultural Tourism Perspective

Cultural tourism appears to be gaining popularity quicker than other tourism segments and faster than the global tourism growth rate. The UNWTO recently confirmed that cultural tourism is essential to international tourist consumption, accounting for more than 39% of tourism arrivals. The allusion implies that historical and cultural heritage plays a significant role in tourism development. The historical and cultural legacy becomes one of the critical economic prospects for governments to generate cash. The relationship between culture, heritage, and tourism is essential. As a result, we must strengthen ties between cultural heritage, which is an expression of a community's ways of life passed down from generation to generation and includes customs, practices, places, objects, artistic expressions, and values, and tourism, which could be an essential sustainability tool.

The historical and cultural linkages between India and Thailand are the primary elements influencing international tourism between the two countries. This has resulted in Thai tourists making decisions about South Indian tourism. Cultural links have been discovered in Tamil Nadu based on socio-cultural

influences. For centuries, Hinduism and Theravada, Brahmanism, and Indian scripts, especially the Pallava script, which originated with the letters Mon, Khmer, and Thailand, were transmitted into Thailand via Indian maritime trade. These routes began on the Coromandel Coast, which runs along the coast of Tamil Nadu. In Tamil Nadu, various archeological sites, museums, and old buildings, such as granite shrines, represent the majesty of Tamil craftsmanship since ancient times. It also has Hindu temples that are distinguished and maintain Hindu art by Thai people's belief in worship, such as the shrines of Ganesh, Lord Shiva, and Uma, as well as Tamil people's lifestyle, such as the uniqueness of the costumes with beautiful weaving and local Indian food with less spice flavor, which is more appealing to Thai people than other parts of India¹. Additionally, Indian arts and tales have significantly impacted traditional Thai literature and drama. The Ramakien is an essential Thai literary work based on the Hindu epic Ramayana. This prompted Thais to visit Rama's bridge in the city of Rameshwaram. Furthermore, some holidays traditionally celebrate events from Hindu mythology, such as the Karthigai Deepam Festival or Light

¹ Thai tourists, interview by Pakdeekul Ratana, December 10, 2019.

Festival, which predominantly worships the divinity of women in Hinduism and is held each year from mid-November to December. The character of Tamil Nadu tourism can be considered to conform to the concept of cultural tourism in that tourists' desire to learn about the culture-historical legacy, visit the architecture, and experience the lifestyle of the people in the country.

An interesting observation from my empirical research in Tamil Nadu in 2019 was that Indians were interested in visiting cultural attractions such as cultural heritage, museums, rock forts, and natural places. It was discovered that Indian visitors traveled for leisure as families, couples, students, and teachers

from various schools and visited religious monasteries such as Hindu temples, Jain temples, and Bahá'í temples. Most people came to worship and learned about the culture. According to interviews, Indian tourists from towns more than 1,000 kilometers away visited Thanjavur's Brihadeeswara Temple. Most tourists used trains for convenience and economy, and they traveled on weekends and weekdays. I spoke with Indian tourists at various locations, many of whom could tell stories about the history and origins of the sites.

The study also discovered the possibility of developing sustainable tourism between India and Thailand. Tamil Nadu tourism could help make

tourism more sustainable by focusing on local priorities like protecting and preserving cultural heritage sites, honoring local culture, and keeping local resources in good shape to meet the local economy's needs and cultural aesthetics that can help keep cultural identity alive. Furthermore, the Indian government announced a ban on single-use plastics such as plastic bags, plastic spoons, and plastic cups, requiring service industries such as restaurants, stores, and even airlines to serve tourists with natural materials such as banana leaves in restaurants, fabric bags or paper bags in stores, and teaspoons in aircraft. Tourists must adapt the tourist industry's natural elements, which correspond to the eco-tourism model, in another way.

The sustainable tourism development approach is exemplified in cities like Pondicherry in Tamil Nadu, where the tourism policy embraces sustainability principles. In an interview with Mr. Ajay Kumar Singh, Director of the Pondicherry Department of Tourism, he stated that Pondicherry's tourism management employs a sustainable tourism approach: "Spend more, consume less" to maintain a high level of tourist satisfaction and provide a meaningful experience to tourists, as well as raise awareness about sustainability issues and promote sustainable tourism practices among people. Pondicherry is promoted as a city rich in culture and nature and a destination for leisure travelers, family vacations, and couples' honeymoons. MICE (meetings, incentive travel, conventions, exhibits), a business organization interested in organizing conferences and international exhibitions to gain additional revenue in advance of week-to-day tourism, has recently opened tourist markets to quality visitors. This group spends three to four times as much as the average tourist. While the number of tourists increases, tourism organizations have a role in encouraging people to be mindful of natural resources and to support environmental campaigns such as no waste, no plastics, a clean and green city, bicycle, evening walking streets around the beach, and so on.

Nonetheless, tourism in Tamil Nadu promotes fewer local attractions in terms of handicrafts and gastronomy, at least in comparison to Thailand. According to observations and discussions with locals, Mahabalipuram is well-known for its silk textiles, and Karaikudi is famous for its South-Indian cuisine. However, with minimal publicity, Thai people have yet to be discovered. Furthermore, there are fewer souvenir shops for shopping around tourist attractions than in Chiang Mai. This one of Thailand's most famous tourist attractions attracts visitors with its historical, cultural, and natural identity and serves tourists with traditional handicrafts and local food. The Tourism and Sports Ministry of Thailand estimated that in 2019, Chiang Mai received 8.08 million tourists, generating 84.2 billion baht in tourism revenue, a 1.49% increase²

² Dusida Worrachaddejchai, Bleak Outlook for Chiang Mai Hotels, Bangkok Post, December 3, 2019, <https://www.bangkokpost.com/business/1807339/bleak-outlook-for-chiang-mai-hotels>

กัมพูชาชูกับประเทศไทย: มุมมองการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดูเหมือนจะได้รับความนิยมเร็วกว่ากลุ่มการท่องเที่ยวอื่นๆ และเร็วกว่าอัตราการเติบโตของการท่องเที่ยวทั่วโลก UNWTO ยืนยันเมื่อเร็วๆ นี้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการบริโภคของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 39% ของจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยว การกล่าวถึงมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว มรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกลายเป็นหนึ่งในโอกาสทางเศรษฐกิจสำคัญสำหรับรัฐบาลในการสร้างรายได้ ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม มรดกทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น เราต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นการแสดงออกของวิถีชีวิตของชุมชนที่ถ่ายทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งรวมถึงประเพณี การปฏิบัติต่างๆ สถานที่ วัตถุ การแสดงออกทางศิลปะ และคุณค่า และการท่องเที่ยวซึ่งอาจเป็นเครื่องมือที่สำคัญเพื่อความยั่งยืน

ความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระหว่างอินเดียและประเทศไทยเป็นองค์ประกอบหลักที่มีผลต่อการท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศ สิ่งนี้ทำให้นักท่องเที่ยวไทยตัดสินใจไปท่องเที่ยวในภาคใต้ของอินเดีย ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมในรัฐทมิฬนาฑูมีพื้นฐานจากอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นเวลานับพันๆ ปีที่ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาฮินดู พุทธศาสนาเถรวาท และอักษรอินเดีย โดยเฉพาะอักษรปัลลวะซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากอักษรมอญ เขมร และไทยผ่านการติดต่อทางการค้าทางทะเลกับ

อินเดีย เส้นทางเหล่านี้เริ่มต้นที่ชายฝั่งโคโรมันเดล ซึ่งทอดยาวไปตามชายฝั่งของรัฐทมิฬนาฑู ในรัฐทมิฬนาฑู มีแหล่งโบราณคดีต่างๆ พิพิธภัณฑสถาน และอาคารโบราณ เช่น วัดหินกรานิต แสดงถึงความมั่งคั่งของช่างหินทมิฬที่มีมาตั้งแต่ยุคโบราณ นอกจากนี้ยังมีวัดฮินดูที่โดดเด่นและรักษาศิลปะฮินดูโดยความเชื่อในการบูชาของคนไทย เช่น ศาลพระคเณศ พระศิวะ และพระแม่อุมา เช่นเดียวกับวิถีการดำเนินของชาวทมิฬ เช่น ความเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายที่ทออย่างงดงามและอาหารอินเดียท้องถิ่นที่มีรสชาติเครื่องเทศน้อยลงซึ่งน่าสนใจสำหรับคนไทยมากกว่าในภาคอื่นๆ ของอินเดีย

นอกจากนี้ ศิลปะและนิทานอินเดียยังส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อวรรณคดีและละครไทยดั้งเดิม รวมถึงวิถีชีวิตซึ่งเป็นวรรณกรรมไทยที่สำคัญอันมีพื้นฐานมาจากมหากาพย์รามายณะของฮินดู สิ่งนี้ทำให้คนไทยเดินทางไปเยี่ยมชมสะพานพระรามในเมืองรามเศวรัม นอกจากนี้วันหยุดบางเทศกาลตามประเพณีจะเฉลิมฉลองเหตุการณ์ต่างๆ จากเทพนิยายฮินดู เช่น เทศกาล Karthigai Deepam หรือเทศกาลแห่งแสงไฟ ซึ่งบูชาความศักดิ์สิทธิ์ของสตรีในศาสนาฮินดู และจัดขึ้นทุกปีตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ลักษณะของการท่องเที่ยวทมิฬนาฑูถือได้ว่าสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตรงที่นักท่องเที่ยวปรารถนาที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เยี่ยมชมสถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิตของคนในประเทศ

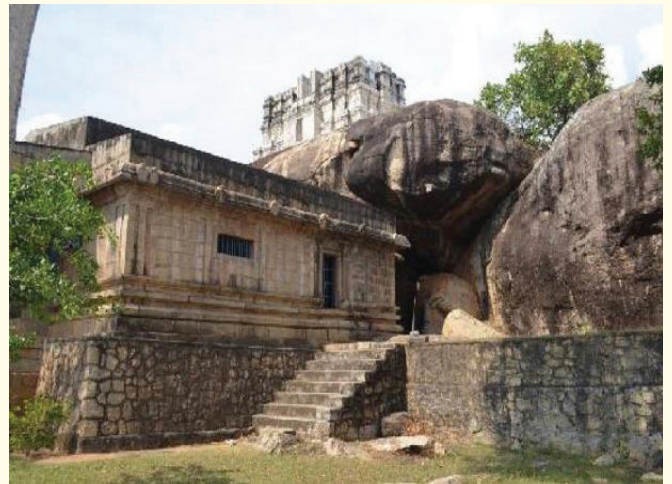

เทศกาลแห่งแสงไฟ

(Courtesy: <https://www.livechennai.com/detailnews.asp?newsid=51153>; <https://shorturl.at/hEYZ8>)

ข้อสังเกตที่น่าสนใจจากการวิจัยเชิงประจักษ์ของผู้เขียนในรัฐทมิฬนาฑูในปี 2019 คือชาวอินเดียสนใจที่จะเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น มรดกทางวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถาน บ่อน้ำ และสถานที่ทางธรรมชาติและนักท่องเที่ยวชาวอินเดียเดินทางเพื่อพักผ่อนเป็นครอบครัว คู่รัก นักเรียน และครู จากโรงเรียนต่างๆ มาทัศนศึกษา และเยี่ยมชมวัดทางศาสนา เช่น วัดฮินดู วัดเชน และวัดบาไฮ คนส่วนใหญ่มาสักการะและเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม จากการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวชาวอินเดียจากเมืองต่างๆ ที่อยู่ห่างออกไปกว่า 1,000 กิโลเมตรไปเยี่ยมชมวัดบริหาติสวาราร์ในเมืองทันจาวูร์ ส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถไฟเพื่อความสะดวกและประหยัด และเดินทางในช่วงสุดสัปดาห์และวันธรรมดา ผู้เขียนได้พูดคุยกับนักท่องเที่ยวชาวอินเดียตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งหลายคนสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และต้นกำเนิดของสถานที่เหล่านั้นได้

การศึกษายังค้นพบความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนระหว่างอินเดียและไทย การท่องเที่ยวทมิฬนาฑูสามารถช่วยให้การท่องเที่ยวยั่งยืนมากขึ้นโดยมุ่งเน้นไปที่การให้ความสำคัญของท้องถิ่น เช่น การปกป้องและการอนุรักษ์แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม การเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่น และการรักษาทรัพยากรในท้องถิ่นให้อยู่ในสภาพดีเพื่อตอบสนองความต้องการของเศรษฐกิจใน

วัดเชนโบราณ

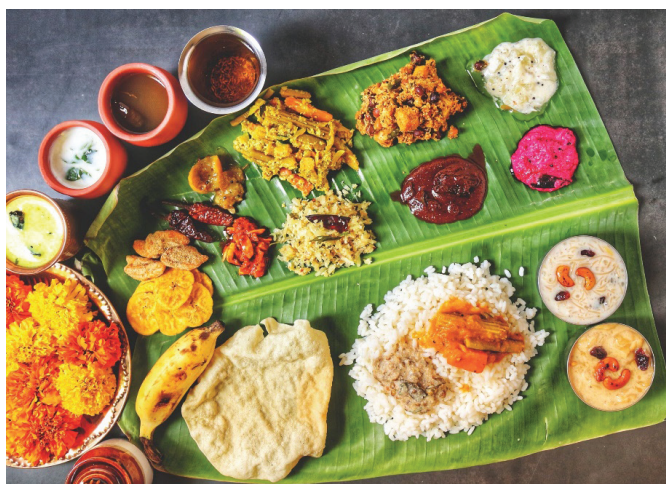
(Courtesy: <https://shorturl.at/twyA7>)

วัดบริหาติสวาราร์ เมืองทันจาวูร์

(Courtesy: <https://www.worldhistory.org/Tanjavar/>)

ท้องถิ่นและสุนทรียภาพทางวัฒนธรรมที่สามารถช่วยรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ได้ นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียได้ประกาศห้ามใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว เช่น ถุงพลาสติก ช้อนพลาสติก และถ้วยพลาสติก โดยกำหนดให้อุตสาหกรรมบริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า แม้แต่สายการบินต้องให้บริการนักท่องเที่ยวด้วยวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ใบตองในร้านอาหาร ถุงผ้าหรือถุงกระดาษในร้านค้า และช้อนชามไม้ในเครื่องบิน นักท่องเที่ยวจะต้องปรับตัวตามองค์ประกอบทางธรรมชาติของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปอีกทางหนึ่ง

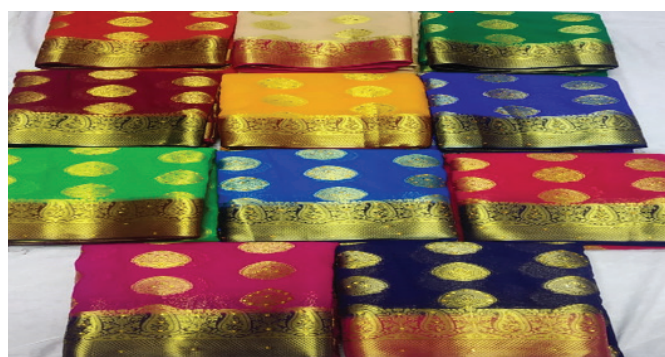

อาหารอินเดียใต้วางบนใบตอง
(Courtesy: <https://shorturl.at/gS202>)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นตัวอย่างในเมืองต่างๆ เช่น เมืองปอนดิเชอร์รี ในรัฐทมิฬนาฑู ซึ่งนโยบายการท่องเที่ยวครอบคลุมหลักการความยั่งยืน ในการสัมภาษณ์นาย อาเจย์ กุมาร ซิงห์ ผู้อำนวยการกรมการท่องเที่ยวปอนดิเชอร์รี เขากล่าวว่าการจัดการการท่องเที่ยวของปอนดิเชอร์รีใช้แนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน: “ใช้จ่ายมากขึ้น บริโภคน้อยลง” เพื่อรักษาความพึงพอใจในระดับสูงของนักท่องเที่ยว และมอบประสบการณ์ที่มีความหมายแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นความยั่งยืนและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในหมู่ประชาชน ปอนดิเชอร์รีได้รับการส่งเสริมให้เป็นเมืองที่รุ่มรวยทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ และเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับนักเดินทางเพื่อพักผ่อน วันหยุดพักผ่อนของครอบครัว และอันนี่มนของคู่รัก MICE (การประชุม

การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุม การจัดแสดง) องค์กรธุรกิจที่สนใจจัดการประชุมและนิทรรศการระดับนานาชาติเพื่อหารายได้เสริมล่วงหน้าการท่องเที่ยวรายสัปดาห์ เพิ่งเปิดตลาดสู่นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มนี้ใช้เวลามากกว่านักท่องเที่ยวทั่วไปสามถึงสี่เท่า ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น องค์กรการท่องเที่ยวก็มีบทบาทส่งเสริมให้ประชาชนคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติและสนับสนุนการณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ไร้ขยะ ไร้พลาสติก เมืองที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จักรยาน ถนนคนเดินยามเย็นรอบชายหาด และอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวในรัฐทมิฬนาฑูส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นน้อยในแง่ของงานหัตถกรรมและวิถีทำอาหาร อย่างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย จากการสังเกตและพูดคุยกับคนในพื้นที่ มหาพลีปรัมมีชื่อเสียงในด้านผ้าไหม และกะรายกุดมีชื่อเสียงในด้านอาหารอินเดีย แต่ด้วยการประชาสัมพันธ์เพียงเล็กน้อย คนไทยก็ยังไม่ค่อยรู้จักร้านนี้ นัก นอกจากนี้ร้านขายของที่ระลึกสำหรับจับจ่ายตามสถานที่ท่องเที่ยวยังมีน้อยกว่าในเชียงใหม่อีกด้วย ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยแห่งนี้ดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ทางธรรมชาติ และให้บริการนักท่องเที่ยวด้วยงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมและอาหารท้องถิ่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศไทยคาดการณ์ว่าในปี 2562 เชียงใหม่ต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ 8.08 ล้านคน สร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว 84.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 1.49%

ผ้าไหมมหาพลีปรัม
(Courtesy: [https://s\)horturl.at/yEFQU](https://s)horturl.at/yEFQU))

ณัฐมน ใจจนกุล
แปล